

ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ...

Η συμφωνία λοιπόν είναι επί θε-
ραις. Η Κυβέρνησις της Ελλάδος έχει
ἀποδοχῆ θά ψευδῆ δόξαίην τῆν
Μικρᾶν Ἀσίαν καὶ τὴν τῆν Ἑλληνι-
κὴν Θράκην.

Καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ παραμένει
ἀκόμη εἰς τὴν θέσιν της. Καὶ δοχολεῖ-
ται τὰς, μὲ τοὺς ῥήτορας τῆς ἀδίας
Βουλῆς, εὐ-σπαστικῶς, τὸν συμ-
βατὴν καὶ ἡ μέρη ἀπαρμαματικὸς τῆς
περιόδου τῆς παραμῆς καὶ τῆς πε-
ρῶσεως, τὴν ὅποιον διατρέχει ἡμερῶν
ἡ πολιτευομένη Ἑλλάς—καὶ μὲ τὰ ὄρ-
γα τῶν τούτων της, ὡς ἐκχυρὸν ἐλάττω-
σιν πλῆρον, τὰ διασπείρου ψεύδη, τὰ μετα-
θέσει ἐπὶ ἄλλων τὰς βαρυτάτας εὐθύ-
τας της.

Βέβαια εἰς τὴν ἐξέθεσιν ομοιοει-
ῶν ἔχουν δόμισαν ἄσκησιν οἱ ἀνθρώ-
ποι τοῦ παλαιῦ πολιτικοῦ κομπού.
Ἐνθυμίζουσι τοὺς σοφιστὰς τῶν πα-
λαιῶν καιρῶν, οἱ ὅποιοι ἐκολοκύνοντο
ἔντυτραφον τὴν ἀλήθειαν, τὰ συ-
χρῆσιν τὰ ὅσα εἶπε ἀρετὴς καὶ τῆς κα-
κίας.

Ἀρ' οὐκ ὁ Βενιζέλος ἐπεφάνη εἰς
τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐλαμψεν, ὡς εὐ-
δακτα ἄλλα τῶν μαιών, καὶ ὅποια ἐφα-
νίζαν τὸν ὄρομον τῆς σωτηρίας, ὁ πα-
λαιὸς πολιτικὸς κόσμος, μῆσῶς—δ-
πος οἱ καιροὶ καὶ οἱ στερῆσι γνωρίζου-
σι μῦθον—κατέρφωρε ἀπεγνωσμένους
εἰς τὴν σοφιστεῖαν καὶ τὴν ἀρνησίαν.

Ἐνθυμίσθε τὰς παλαιὰς φιλομαρ-
τίας ταν:

Ὁ Βενιζέλος, ἐλεγαν, εἶναι τυχαῖο-
ποιός. Καὶ ἀπειδείχη, καίτοι, ὅτι
ἐσθιγέσθαι εἰς τὴν μεριστὴν πλειοψη-
φίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Καὶ εἰπαν, βραδυτέρον, κοπιόμενοι
ὅθεν ὑπερ τῆς Πατριδος—οἱ ἀδιὰ-
λακτοὶ πατριῶται! Εἶπαν: Οἱ Βαλ-
κανικοὶ πόλεμοι, τοὺς ὁποίους τοιμᾶ
ὁ Βενιζέλος, θά εἶναι ἡ συμφωνία τῆς
Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Καὶ ἀπειδείχσαν
—ἡ σωτηρία!.. Καὶ ἔπειτα, ὅταν ἐκη-
σῆχεν ὁ Ἑυρωπαϊκὸς πόλεμος, οἱ Ἑλ-
λαδοὶ, οἱ ἀπιστῶνται, οἱ μικροῦλοι,
ἐπαυγιάσαν: Ἡ ἔσδοξ ἐκ τῆς οὐδετε-
ρότητας θά κατωτρέψῃ τὴν Ἑλλάδα,
διότι θά εἶναι ἡ Γερμανία. Καὶ ἐνή-
κρουν ἢ Ἀντάντ. Καὶ ἡ Ἑλλάς ἐθρῆ-
μίβουσε. Ἐπαρμαμοποιήσε τὰ ἐθνι-
κα ἄντρια, τὰ ὅποια ἐπὶ πέντε αἰῶνας
ἐλίπνσαν τὴν Φυλὴν...

Καὶ τότε, μισοῦντες πάλιν, μισοῦ-
ντες τὴν ὁδὸν τῆς Ἑλλάδος, οἱ οὐτι-
τοχοῦντες ἦτο καὶ ὄρα τοῦ Βενιζέλου,
κατέρφωρε εἰς τὴν σοφιστεῖαν τὸν ὑ-
ποθέσαν: ἘΑΝ ἐμυθροῦμεν ἡμεῖς,
ἐλεγαν, ἡ Ἑλλάς θά πρόσκειμεν περι-
σσοῦρον.

ἘΑΝ ἡ Ἑλλάς ἐξήγετο τῆς οὐδετε-
ρότητας τὸν Φεβρουάριον ἢ τὸν Σε-
πτέμβριον τοῦ 1915, θά κατωτρέφε-
το. Αἰνεῖται λοιπὸν τὸν Κύριον Φάλατ-
αῖνος καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους
ὁρεῖλεται ἡ μεταίστησι καὶ συνεπέδῃ
πρόληψις τῆς συμφωνίας.

ἘΑΝ ἐξεριζόμεθα ἡμεῖς εἰς τὴν Νι-
κίην, χωρὶς πόλεμον καὶ χωρὶς θύοιας
—καὶ χωρὶς τὴν εἰσπρατὴν καὶ ἀνο-
κον ἑνωστέαν τῆς Ρωσίας—θά ἐ-
μαρτύρησαι περισσοῦρον. Θά ἐφθάν-
ωμεν μέχρι τῆς Παλαισίνης.

ἘΑΝ...
Καὶ ἐφθάρουα μὲς εἰς τὴν θολὴν
αὐτὴν θάλασαν τῶν ὑποθέσεων,
καὶ καθάρουα δυνεχῶς, ψευδοῦ-
μοι καὶ ἀπατάς, τὰ παραπλανῶντων
ἐν τῆ Ἑλληνικῷ λαῷ, ὡς εὐ-
δακτα τὴν ἐπιμοιούσην του.

Καὶ τῶρα ἐκαλοῦντοῦν ἀνοχὴ τῆς
ἐλπίαν μέθοδον. Ἐκεί ἂ. ἡ ἡο Βενιζέλος
εἰς τὴν ἔξουσίαν, καὶ πάλιν θά ἐρχομεν
τὰ ἴδια ἀποτελέσματα. Διότι τὰ συμ-
φεύρα τῶν Συμμάχων εἶναι ἐναντί-
ον μας καὶ ἡ πολιτικὴ κυβερνασία
ἀπὸ συμφέροντα καὶ ὅχι ἀπὸ ἀνοχῆς.

«Ὅθις ἐπομένως καλλίτερον ἡμῶν
συμπεριεῖται μετριοφρόνως ὁ κ. Γου-
ναρης—θὰ ἠδύνατο τὰ χειροθῆ τὴν
ζητήματα καὶ τὰ ἀνεπείθη τῆν Πα-
τριδος...»

—Καὶ ἐλπίουσι, οὐ ψευδοῦσιν-
τες, καὶ οσοῖοιτεῦμοιοι θά καθάρ-
σουσι καὶ πάλιν τὴν ἀπολατῆσαν τῶν
λαῶν. Πλαγιάται ὅμως. Οἱ ὄρατοι
καιροὶ τὸν εὐδοκίμων σοφιστεῖων ἐ-
χουν πλῆρον παρῆδει δριαικῶς. Διό-
τι μεταξὺ τῆς παλαιῆς καὶ τῆς σημε-
ρῆς ἐποχῆς ὑπάρχουσα διαφορά ὁμοε-
λώδης. Τότε ἦσαν μόνον Ἀντιπολι-
τενειαί, ἀργόστοχοι καὶ ἐμπαθῆς, φιλο-
αροδοοὶ καὶ γραφουσαί—καὶ κάποτε
σοφιστοῦσα—κατὰ τῆς Κυβερνήσε-
ως. Ἀλλὰ Κυβερνήτης ἦτο τότε ὁ Βεν-
νιζέλος, ὁ Δημοσιεγός. Καὶ ὁ ἐλεγχος,
τὸν ὁποῖον ἦσαν, ἦτο ἀνάδοτος καὶ
ἀκύνωτος, ἡ τὸ πλὸν ἀπετέλει ἐμπα-
δῶν ἐλαφρόν, τὸ ὅποιον παρεμέριζεν
ἐυκόλως ἀπὸ τὸν ὄρομον τῆς ἐθνικῆς
σωτηρίας ὁ Δημοσιεγός Κυβερνήτης.

Τότε λοιπὸν ἡ ἀρνητικὴ ὁράσις πε-
ριωρίζετο, κυρίως, εἰς λόγους, ἐνθὲ τά-
ρα, πρὸς ὁσοῖοιαν τῆς Ἑλλάδος, ἐ-
πεκλήθη εἰς ἐργα. Καὶ τὰ ἐπῆτα μὲν
πυρρότητα, ἐνθὲ τὰ ἐργα—καὶ τῆς
Δημοσιεγῆς καὶ τῆς Κατασοφῆς—
ὕπαρχον καὶ ζοῦσι, διὰ τὰ βουσι πάν-
τοτε μὲ τὴν αἰώνιαν, ἀληθῆ καὶ ἀνά-
ληγτον φωνὴν τῶν παραμάτων...

Ἡ νέα περίοδος τῆς πολιτικῆς ομο-
φρονας ἐφθασε καὶ αὐτὴ εἰς τὸ τέλος
της. Δὲν ἠμποροῦν πλῆρον τὰ λοχυ-
ρισθῶν, οἱ ἀνθρώποι τοῦ παλαιῦ
πολιτικοῦ κόσμου, οὐ ἀν ἐμυθροῦσαν
αὐτοὺς ἡ Ἑλλάς θά ἦτοίχαι. Διότι ἐ-
μυθροῦσαν, καὶ ὁσοῖοιαν κυβερνοῦσαν
ἀκόμη, καὶ ἡ Ἑλλάς, ἐθνικῶς, καὶ οἰ-
κογνομικῶς, μεταβάλλεται εἰς ἐρείπειαν.

Ὅτι ἠμποροῦν πλῆρον ὁ ἀπαισοῦν
κανένα μὲ τὸ ἐφθασμένον ἐπιχειρῆ-
μα τῶν Ἑυρωπαϊκῶν συμφερόνωντων.
Διότι γνωρίζετὶ ὁ Ἑλληνικός λαός ὅτι
τὰ συμφέροντα αὐτῶ τῶν Συμμάχων
δὲν ἀνεκαλύθησαν μετὰ τὴν Ἰην Νο-
εμβρίου—ἀλλὰ ὑπῆρχον ἀνεκαλύθεν. Καὶ
οἱ χρηματιστικοὶ κυκλοὶ τῆς Γαλλίας,
Καὶ ἡ ἀντιγῆλια τῆς πρὸς τὴν Ἀγγλί-
αν. Καὶ τὸ ἴδιον φιλοσοφικὸν γε-
μα. **ΚΑΙ ΜΟΔΑΤΑΥΤΑ ΥΠΕΙΡΑΦΗ
ΔΗ ΣΥΝΦΡΟΝ ΤΩΝ ΣΕΒΕΡΩΝ.**
Ἡ μετεβλήθη λοιπὸν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν
ἐκείνην, εὗς σημερῶν. Μετεβλήθη τὰ
κῆ εἰσοπε εἰς τὴν Εὐρώπη. Ὅστις τὰ
συμφέροντα μετεβλήθησαν, τὰ ὅποια
ὑπῆρχον πάντοτε, ἀλλὰ κατὰ ὁμοτυπῶν,
ὅστε καὶ τὰ πρόσωπα τῶν Συμ-
μαχικῶν Κυβερνήσεων. Κυβερνοῦσιν
ἀκόμη τὴν Γαλλίαν, ὡς Πρῶτος, ὁ
Μιλλεράν καὶ τὴν Ἀγγλίαν ὁ Λόυδ
Τζώρτζι—οἱ ὅποιοι ὑπέγραψαν τὴν
συμφωνίαν.

Ἀλλὰ, ἐνθὲ δὲν μετεβλήθη εἰσοπε
εἰς τὴν Εὐρώπη, μετεβλήθη ὁμο-
κῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μετεβλήθη
τὸ καθεστῶς. Ἀνῆλθον εἰς τὴν ἔξου-
σίαν οἱ ἀνθρώποι, οἱ ἀνεπιθύμητοι διὰ
τοὺς Συμμάχους. Καὶ αἱ συνέπειαι, αἱ
πραγματικαὶ διὰ τὸ ἔθνος, ἐπεκαλοῦντο-
σαν. Καὶ αὐτὸ, τὸ ὅποιον ἡμεῖς
λοχυρίζομεθα, δὲν εἶναι μόνον μὲ ὁ-
πόσιας ἀλλή καὶ ἀθαίρετος, ὅπως
ἦσαν ἄλλοτε αἱ ἴδιαι των. Εἶναι ἂ
λέγεσθαι. Διότι μοισοποτεῖται καὶ ἐπι-
πυρρότητας μὲ καίριαν ἐπίσημο, κατη-
γορηματικῶ, ἀναμφοβήτητα. Τὰ ὅποια
ἐκείκοις ἐπιμυθροῦσαν τοὺς κύνωτους.
Καὶ αὐτὰ καίριμα αὐτὰ εἶναι αἱ διακο-
νώσεις τῶν Συμμάχων πρὸς τὴν Ἑλ-
λάδα—καὶ πρὸ παντός ἡ διακοινώσεις
τῆς 20 Νομβρίου.

Τὸ βροδὸν εὐδακτα οἱς ἐμυθροῦ-
σιν τὸν πῆνα καὶ ἐμυθροῦσαν ἀπομυθροῦσαν.
Μεταξὺ ἐκείνων τοῦ ἀπεριόριθον αἱ
αἰρήσις τὸν στεγαστελέωκα τὸ ὄφλο-
μα! Πῶς τὸν ἐλα παραγγέλλωσι!

Ἡ πρῶτον μὲν πρὸς τὴν
Κυβερνήσιν. Καὶ δὲν ἐπικα-
λοῦμεθα, βέβαια, τὸν πατριωτι-
σμόν της. Διότι γνωρίζομεν, διό-
τι γνωρίζετὶ ὅλος ὁ κόσμος, ὅτι εἰ-

ναὶ πρὸς τοὺς ἐπῆν εἰς τὸν βου-
μόν της φαειῆς τὰ ψυσιὸν τὰ
ἐρωτῆρα συμφέροντα τῆς Πα-
τριδος. Ἀλλὰ τῆς ὑπενθυμίζο-
μεν τὸ συμφέρον της, τὴν μερι-
μναν τῆς ἰδικῆς της προσωπικῆς
σωτηρίας. Ἄν παραμερίση ἐγ-
καίρω, ἀν ἐγκαταλείψη τὴν Ἀρ-
χίην, ἴσως ὑπάρχοι ἀκόμη ἐλ-
πίδες ἐθνικῆς σωτηρίας—καὶ
ἴσως τότε ὑπάρξῃ καὶ δι' αὐτὴν
κάποια συγγνώμη. Ἄν ὅμως ἐ-
πιμεινή, ἂν θελήσῃ τὰ νέμειν
τὴν πολυτέλειον ἐξουσίαν πα-
ραμῶνοσα μέχρι τέλους ἀσυνή-
κῆτος καὶ ἀναϊσθητοῦς ἀπεργα-
τῆς τραγικῆς ἐθνικῆς σωτηρίας,
τότε, προσεχῶς, πολλὴ προσεχῶς,
ὅταν ἐπιστῆ ἡ ἡμέρα τῆς κη-
σεως—ἔταν μᾶζον μὲ τοὺς ζῶ-
τας ἀκουσθῆ καὶ ἡ φωνὴ τῶν
νεκρῶν—ἡ φωνὴ τῶν ἡρώων
καὶ τῶν μαρτύρων, τῶν ὁποίων
τὸ αἶμα ἔχει ἐπιφραγίσει καὶ
καθαγιάσει τὴν ἐλευθερίαν
τῶν Ἑλληνικῶν εδαφῶν, τὰ ὅ-
ποια ὁμοῦρον παραδοῦται, ἀ-
πὸ, ὅχι μόνον θά σαρωθῆ ἀπὸ
τὴν ἀγαγκῆσιον τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ
καὶ δὲν θά ὑπάρξῃ, δὲν θά εἶ-
ναι δυνατὸν τὰ εὐμεθῆ δικαι-
σῆσι πρὸς κολοσμον τοῦ μεγᾶ-
λου ἐγκλήματος.

Καὶ δι' αὐτὸ ἀπευθυόμεθα
πρὸς τὴν Κυβερνήσιν. Καὶ ἐπα-
γαλαμβαρομεν: **Ἀ ρχοντες τῆς
Ἑλλάδος, ἐφθουσι εἶναι ἀ-
κόμη καιροί, ἐγκαταλείψαι τὴν
Ἀρχίην. ΦΟΒΗΘΕ ΤΗΝ ΟΡ-
ΓΗΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.**

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΜΑ ΠΑΡΕΣΗΓΗΣΙΣ

Στὸ διαπλῶν μὸν τραπέδιον ἔγεινε
πολιτικὸν συζήσις ἡ μάλλον ἀγρόσης,
ἀγροθῆς κίποσις παλῶν ὁδῶν Ὑμ-
ναχοῦ, ἐπαιπαυόμενος ἀπὸ δεκάσα-
μίμων ἐπὶ μᾶς αἰρήσις: πρὸς παρῆται
ἀπομυθροῦσας του. Δὲν ἐπίσταται τὰ
αὐτὰ μὸν οὐδ' ἀκούων. Ὁ μῆρσι προ-
χθες ἀκόμη μὲς πῆσαν κατὰ τὸ ἄλ-
φου τῆς Ν. Ἀμερική: καὶ μὲ κατεφῆ-
με μὲ τις συνφρασις τῶν, προσηνῆτα
μὲ πῆσιον ὁμηγῶν πρὸς τῆς μεγαλει-
οφῆας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ Βεν-
νιζέου ἐν ἀντιθέτῳ πρὸς τὴν καλοῖσθαν
καὶ τὴν φανούρη τὸν κατελλῶν τῆς
τυραννίας «τοῦ βᾶλτικῶν ἀπὸν καὶ
πῆ ὁ ὄρομον τὸ κακομοῦρο τὸ ἔθνος».
Ἡ μανία τοῦ ὁδοῦσι εἰλε φθοσία εἰς
τὸ μὴ παρῆταρος.

Ἐκτύτωσιν προσηνῆτα τὸ ἀρατῆ-
ρόν του. Ἦσαν ὅλοι χωρονοί, ἀπειλοῦ
ἀνθρώποι, γνωστοὶ ὡς νοικοκύριες καὶ
γνωστοῖραι ἀκόμη ὡς ῥήτοροι φιλελευ-
θροί. Ὑποκρίθησαν οὐ τοὺς ἐσθιμεπα-
γίδια διὰ τὰ νῦν: παραφῆ ἡ ἐς λόγους
καὶ τοῦ καθεστῶτος καὶ νῦν τῶς παρα-
δοῖσι εἰς τὰ νῦν τῆς ἐς νοῦσις. Ἐπῆ-
σασιν τὴν ψυχὴν μ-ν τὰ ἀνθῆ ἀπὸ ἀγῶ-
νησι καὶ τὴν καρδίαν μ-ν τὰ ἴδιον
ἀπὸ ἀνοχῶτων πρὸς τὰ ὄφιατα. Ἤθε-
λοσιν ἂ ἐπιβροῦσιν ἀπὸ κερφήν ὅτι ὁ
ἡτο ἀρῆ πῆνον ἴσως. Καὶ πρῶστῆθησαν
τότε τὰ περισσοῦρα ὅτι ἦτο ἴδιον. Μὲ
ψαματα καὶ χροσις μὲς ἐξοχῆσι τῶν
χορυκῶν τὰ φιλικῶ ὀνῆσι μὴ ἀνοχῶν
τὸ σῆμα τῶν καὶ πῆσι χηρῶσι.

Μὲ πρῶστοσαν χωρὶς τὰ μὲ καταλαβῆ-
σιν. Κάποιοι ἐκομῆσι σὺ ἀπὸ τοῦ ἀγο-
ροῦ καὶ τοῦ ἐπὶ ὄροσις καί. Καὶ ἐκεί-
νοσι τὸν καθῆσθησι «δικῆς μᾶς εἶνε-
ῖοσι μὴ φοβῆσθαι!» Σηκόθησι καὶ
ἐπῆρα ἀπελυμμένοσι.

Τὸ βροδὸν εὐδακτα οἱς ἐμυθροῦ-
σιν τὸν πῆνα καὶ ἐμυθροῦσαν ἀπομυθροῦσαν.
Μεταξὺ ἐκείνων τοῦ ἀπεριόριθον αἱ
αἰρήσις τὸν στεγαστελέωκα τὸ ὄφλο-
μα! Πῶς τὸν ἐλα παραγγέλλωσι!

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΝ ΑΜΥΝΑΝ

ΣΜΥΡΝΗ (τοῦ ἀνταποκροῦ με)
Ὁ Λαοβιακὸς λαός κρῖνον ἴσως ἀπὸ
τὴν ἰδικὴν του ἀντιλήσιν περὶ τῆς κρῖ-
νότητος τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων, καὶ
ἔχον ὄν ὅρα τὰς ἀνοχῆς τῶν γενναίων
ἀμῶσι διὰ τὴν ἀνταμῆν καὶ ἀποτελε-
σομῆσιν ἀνεμυθροῦσαν αὐτῶν, θά ἐφαν-
ταίη ἴσως οὐ κατὰ μὲγα καὶ ἀφομοί-
σοιάν πρῶτα τὰ συντελεῖται παρα τὴν
Μικρασιατικὴν κομφῆ.

Φωτιστέτη μὲ τῆς αὐτῆς ὑπόθεσις,
ἀφῶ οἱ Μικρασιαταὶ εἶναι οἱ ἀμῶστο-
ρον ἀπελοῦμεν τ' ἀπὸ τῶν ἔσδοτων, ἀλη-
θῆσι τῶν κύνωτων. Ἀτυχῶς εἶναι ὑπο-
χωρησῶσις καὶ νῦν ὁλοκλήρῳ μὲ κα-
ποὺν ἀπομυθροῦσαν ὅτι ἡ πραγματικῆς
δὲν ἀπαισοῦνται πρὸς τὴν ἀκίνοκα
ποῦ αἰτῆθαι ἡ ἐθνικὴ φωνάσι περὶ τῆς
Μικρασιατικῆς ἀμύνης.

Αἱ μεγαλοστομῆσι τῶν Συμμάχου Τυ-
ποῦ, οἱ ὄλοκα καὶ αἱ χροσινοῖα τῆς ὁ-
ποδοῦσι Ἑσπῆρας, τὰ ἔσδοματα καὶ αἱ
συνεπῆσι ἐπὶ συνεπῆσι τῶν λαϊκῶν ἀν-
προσώπων καὶ λαϊκῶν κοινοτικῶν ἀρ-
χῶτων, ὄλο τὸ τριτοῦν, τῆς τελευταίας
συμῆσι, κατέκοιαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
Μικρασίαν τὴν Ἄρμυον, ἐπὶ κεφαλῆς
τῆς ὁποῖας εἶδη τῆσιν: ἑταπεινὴ
ἐπιστολή, ἀπερῆσθη, ὡς γνωστὸν, ἐκ
τῶν κ. κ. Φαίλοι, Τεβελοῦν καὶ Ἀλμῆα.

Τὰ ἀνῆτον τῆς οὐργῆσι, αὐτῆς μέ-
ζῃ τῆς σιμῆσι, μὲνα ἡ ἴσως λῆ μῆρ-
σιον ὑμῆσι μῆσι καὶ ἐκλήσῶσι καὶ ὁ
δομῶσι ἀνεπρῶστοσιν ἐν Παρασιεῖ καὶ
Λοδίνῳ.

Εἶναι προφανές, ὅτι τὰ μῆρα ὁμο-
ρον γενόμενα εἶναι ἀπερῆσι, ἀπῆται
τοῦ τῆσιν κύνωτον τοῦ ἐπιμυθροῦ
κατὰ τῆς ἰδέσεως αὐτῆς τοῦ Μικρα-
σιατικοῦ Ἑλλητισμοῦ.

Οἱ ἀπομυθροῦσι τὴν ἐπιστολήν τῆς
«Μικρασιατικῆς Ἀμύνης» καὶ ὁ ὄ-
λος ὁ λαός, δίδουσι τὴν ἀπῆσιαν ἀν-
θρώπων καὶ ἀνταμυθροῦσιν τὴν προμ-
μῶσιον.

Καθορομῶς, δεπῆσι τῆς διπλωμα-
τικῆς, στρασιεῖσι, καὶ ὁμοῖοι κῆσι
κατασπῆσι, δὲν ἀπερῆσθησιν οὐθῶς,
τοῦ ἀνθρώπων αἰσῶσι.

Κατὰ ὑμῶσι εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν δὲν
ἔδοθη. Ἡ ἔσδομα μῆσι μῆσι τὸν ἀ-
γῶνῶ: τῶς ἀπῆσι ἡσ δὲπῆσι κατῶν, ὅ-
σῶν ἔσρῆπεν ἐξοκῆσῶσι καὶ δεπῆσι.

ἴσως μῶσι οὐτῶ εἶναι καὶ ἀνω-
τερά τῶν δυναμῶν των.

Ἐὰν ἐπιθῶντων ὄλων τὸν ψευδο-
λοῦ ἐπαρμαμῆσι τῶν τ. Γουναρῶ καὶ
ἀπομυθροῦσιν ὄλων τῶν ἐπιποῦ καὶ
ἀποδορῶσιν, μὲ τὰς ὅτις ἐκρήσῆσι τῶν
Ἑλληνικῶν λαῶν, προσεταίει νῦν καὶ τὸ
ἐσθῆσι τὸ μόνον ἐπιμυθροῦσιν τῆς δικαιο-
λογίας τῶν ἐγγλυμῶτων τῶν ἀπομυθ-
ροῦσιν. Ὅσα ὁδοῦν ὁ Βενιζέλος καὶ οἱ ἐν
ἔσδοθη φιλοσοφῆσι παρῆσῶσιν ὁσο-
χῆσι εἰς τὸ ἔργον του καὶ θά ἐναρῆσι
κατὰ τοῦ καθεστῶτος.

Ἡ κατωτέρω ὁμοῖ ἐπιστολή τῶν κ.
Βενιζέλου, τὴν ὄλοκῶν οὐτῶ: παρῶ τὰς
πῆσῆσι δὲ ἐπὶ ἐπιστολή, ἀπῆθησι πρὸς
τοῦ φίλου, τὸν ἀπὸ τὸ ἄνω ἡμῶσι
ροῦρον, εἶναι ἀρατῆ πῆσι μῆσι τὸ
ἀπομῶσι. ἴδου ἡ ἐπιστολή:

Ἡ ἀνῆσι τῆσι ὄλοκῶν μῆσι μετ
ἐπῆσετα, Ἡ Βέροις Πιπῆσι καὶ ἡ
Μικρὰ Ἀσία ἔχον γαθῆσι. Ἀλλὰ ὁσο-
σῆσι κύνωσινα νῦν κατὰ τῆ ὁδοῦσι.
Κάποιοι μανθῶσι εἰς τὸν ἐμυθροῦσαν, ἀ-
πῆσαι τῆς Γαλλίας, ἐμυθῶσι δῶσι εἰς
τοῦ Τούρκου: ἐμυθροῦσι δὲπῆσι ἢ
ὁ ὄλοκῶ ἡ Ἀγγλία ὁδοῦσῆσι ἀπομυθροῦ-
σῆσι τῆς Ἰταλίας καὶ κατῶσι
ἦσαν τὴν γραμῆσι Μπῆσις—Ἐπιστολῶν.
Αὐτοῦσι, ἡ ἀπομυθροῦσι μῆσι ἐκ τῆς
τραγικῆς Ταυρῆσις, ἀνοχῶσι τῆσι τῶν
τῶν ἀνω: τῆσι τῆσι ἀνῆσι τῶν Σε-
βρῶν καὶ τῆς παραμῆσι εἰς τὴν Τουρ-
κίαν τὸν δεκαμόσιον τῶ ἐξῆ ἐλευθερῶσι
στοῖσιν ἐν ἔσδοθη μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι
σοσινη ἀπῶσιαν τῆς δὲπῆσι. Ὅδοῦσι,
διότι ἡ ὄλοκῶ μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι
ἐπῆσι τὸν Βουγαροῦσιν τῶ σῆσι πρὸς βρο-
δοῦ καὶ τῶν Τουρκῶν ἀπῶ: νότον, εἶναι
ἀπερῆσι. Ὅδοῦσι ἡ ἀπερῆσινα μετα-
βῆσι ἀπῆσιαν δὲπῆσι μῆσι μῆσι μῆσι
τῶ ἀμῶσιαν ἀπῶσιαν τῶν ἀπομυθ-
ροῦσιν, ὅσα μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι
τῶν παρῶσιων πόλεμοσι. Καὶ ἰάν ἡ ἡ-
ταβῆσι αὐτῆ φῆσι, ὁ φῆσι, καὶ τῆ
Βουλγαροερεθῆσιν προεργῶσιν, θά
ἀπομυθροῦσαι ἀπῶσιαν τοῦ Ἀσῆσι-
νοῦ...

Ἄλλ' ἐνθὲ οὐτῶ εἶναι τὰ ἀπῶσι ἡ
ἀπερῆσι τῆς ἐπῆσι μῆσι μετεβλήθη,
τῆσι ἀνοχῶσι θά τῶσι τῶν ἐν Κοκονῶν
πῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι
μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι

Τὸ ἀνταποκροῦ μῆσι μῆσι μῆσι
καὶ πῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι μῆσι

Ἄν θ

